

Sommar 2024 – en tillbakablick

Utdrag ur *En spättas dagbok*

Text o foto: Cécile Tartar Jönsson

14/7 Tur i Halland

Frankrikes nationaldag – tänkte inte på det förrän nu när jag skriver dagens datum. Det är också Kronprinsessan Victorias födelsedag. Jag har alltid gillat det här sammanträffandet. Vi har ju båda franska anor. Men idag är det ingen Frankrikeresa som vankas, utan en tur med BMW MC-klubben för en tur med D14 i Halland. Det ser jag fram emot.

Turen startar klockan 10 i Getinge mellan Halmstad och Falkenberg. De förväntansfulla medlemmarna samlas på en parkeringsplats vid Circle K-macken. Vi återser kända, vänliga ansikten från turen i våras. Vid starten är vi en kortege på totalt 16 hojar med 19 personer, varav tre spättor sittande på damsadeln (men inte i damsadel). I spetsen som turledare kör Per-Olof Störling och sweepern Håkan du Rietz stänger kolonnen i svansen.

Nu har vi en härlig tur genom berg- och dalbaneliknande vägar. Per-Olov kör lugnt och håller ihop gruppen, så att vi kör samlat under hela turen.

I Fegen tar vi en bensträckare vid Fegensjön. Vid rastplatsen står en träskulptur, föreställande en ko i människoformat stående på bakbenen, iklädd flytväst och hållande en åra. Där ansiktet skulle vara (om nu en ko kan ha ett ansikte) är det ett hål, så du kan själv ställa dig på baksidan av skulpturen, stoppa in ditt eget huvud i hålet och för- evigas i en fotoram med sjön i bakgrunden. Jag hade gärna ställt mig där, men vem ska hålla i min kamera? När jag står i mina funderingar framför skulpturen, kommer Håkan som

ber mig ta en bild på honom. Då ber jag honom om en liknande tjänst, så att vi nu båda har var sin bild på oss själva med huvudet instoppat och inramat i träskulpturen.

Vädret är mulet men det är uppehåll. Jag har än en gång blivit bönhörd. Nästa paus är för lunch som intas på värds- huset i Ambjörnarps. Den som väntar på något gott, väntar alltid för länge. Eller hur var nu uttrycket? Vi får vänta i mer än 50 minuter på maten trots att förbeställningen skickades innan vi startade turen. De flesta i sällskapet har beställt schnitzel men det verkar som att köket inte har kapacitet att leverera 17 schnitzlar. Mats och jag beställde Boeuf Stroganoff (ja, det var fransk stavning på maträtten, någon koppling till Frankrike får jag väl ha idag). Under tiden vi väntar blir vi så småningom serverade en fräsch blandsallad med god dressing. Det känns som att de har lite logistikproblem i köket, men när maten så småningom anländer framför mig är det en smakupplevelse utöver det vanliga. Eller så är hungern bästa krydda, som man också brukar säga. Summa summarum var det mycket god mat jag fick, även om väntetiden var på tok för lång.

För att ursäkta sig för väntetiden bjuder värdinnan på hem- bakad chokladtårta som är en fröjd för gommen. Så den som väntar på något gott, väntar ändå aldrig för länge. När alla är mätta och nöjda fortsätter turen på fina vägar genom de halländska, småländska och västgötska landskapen.

I Torestorps stannar vi utanför Torestorps pizzeria för en bensträckare. Vattnet forsar under bron. Per-Olov berättar att han har varit med och renoverat bron. Brokonstruk-

hotellrum har en egen badbrygga. En kvinna sitter på en solstol och läser med den lugna vattenutsikten framför sig. Denna gång hade jag gärna bytt plats med henne. Det ser så rogivande ut att sitta där på bryggan och se vattnet krusas av brisen.

Jag kan inte byta plats med kvinnan just nu, men jag kan drömma mig bort medan vi fortsätter vår färd som snart är på väg mot sitt slut. Ytterligare en kort stund är det fortsatt fina vägar, vacker natur. Mosstäckta stenar under långa tallar, forsande bäckar, krusiga mörka sjöar, innan vi avslutar turen på SIA-glass i Slöinge.

Häromdagen skrev jag ett inlägg om att inte köpa glass i sommar utan köpa en glassmaskin i stället, med tanke på innehållet i glassarna nuförtiden. Varför ska t.ex. vaniljglass ha en innehållsförteckning på över 15 ingredienser när jag själv kan göra vaniljglass hemma med bara: grädde, ägg, socker och vaniljpulver. Vad ska du med glukossirap, färgämne, emulgeringsmedel och stabiliseringsmedel i glass? Hur bra är det för kroppen egentligen?

Jag gör i alla fall ett undantag idag, för jag vill inte bli någon glädjedödare, men också för att jag ska kunna få med mig en förpackning att ta bild på och fortsätta min bildning av den svenska befolkningen. Ja, jag undervisar inte bara i svenska, utan jag förespråkar också en ren diet utan kemikalier i maten och ultraprocessade produkter. Min devis är: Är innehållsförteckningen på en produkt längre än fem ingredienser som dessutom består av ord som knappt går att uttala, så köper jag det inte. Om du vill veta mer om matbluff och mat utan tillsatser, besök gärna konsumentföreningen Äkta varas hemsida på aktavara.org.

Nu gör jag som sagt i alla fall ett undantag, fastän jag varken kan uttala "mono- och diglycerider av veg fettsyror" (sic) (och knappt kan skriva det heller) eller vet vad det egentligen är. Molntäcket har skingrats och solen gassar. Det smakar gott med en glass, även om jag är fullständigt medveten om att det är precis det som glassfabriken vill att jag ska känna.

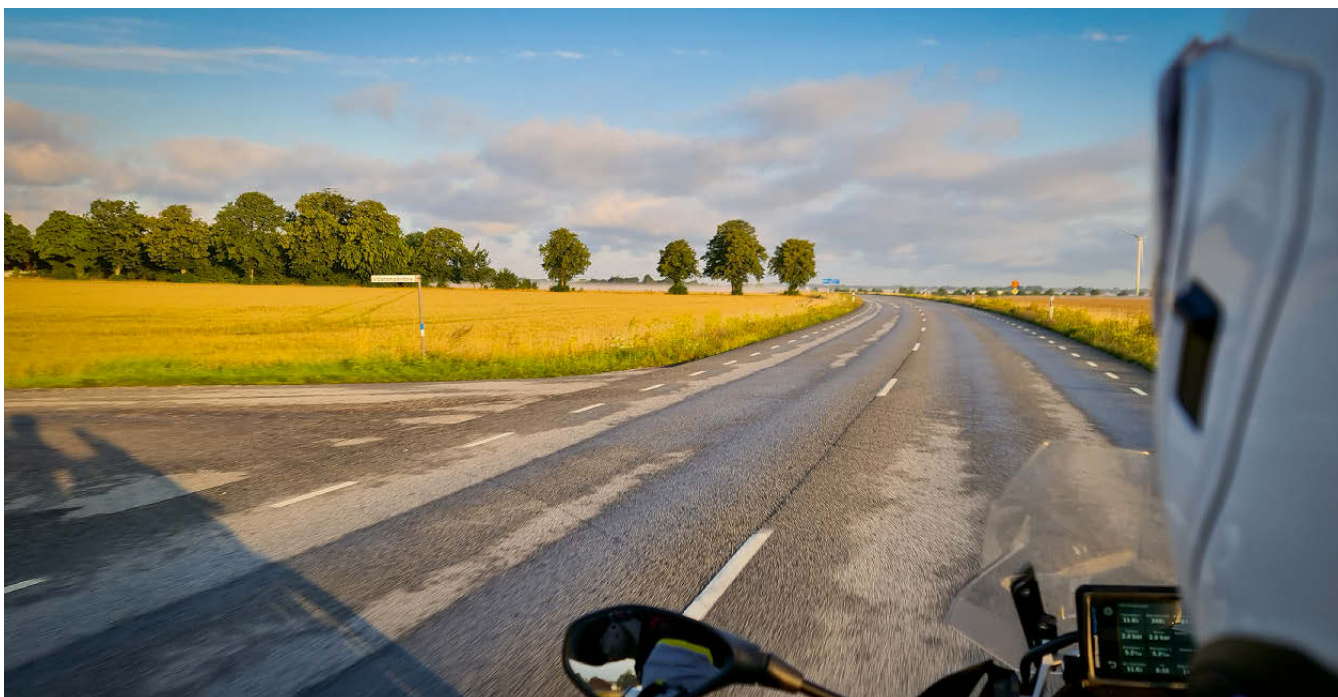
Det är i alla fall ett trevligt avslut på en trevlig tur. Det har varit bra med antal pauser och längden på dem. Det var också toaletter vid varje stopp, vilket uppskattas av mig som tjej. Jag är mycket nöjd med dagens utflykt i den här vackra västra delen av södra Sverige. På motorcykelns rygg lär jag mig dessutom nytt varje gång om Sveriges geografi (om du får någon association till Nils Holgerssons underbara resa genom Sverige, är det helt och hållet meningen). Vi ses snart igen Halland! Nästa planerade tur är faktiskt Bolmenturen, fortfarande med D14, om ett par veckor. Det ser jag också fram emot.

Samlade bilder och filmer från turen finns att beskåda här:

tionen är täckt med vackra stenblock, men insidan är ren betong, avslöjar Per-Olov. Det ska självklart vara säkert att köra över bron, och det är flera tusen ton trafik som passerar varje dag. Bron måste hålla. Säkerheten går först.

Vår säkerhet går också först och Per-Olov fortsätter köra lugnt så att kortegen hålls samlad. I Ästad passerar vi Sinnenas Spa med naturpool. Från vägen ser jag att några

27/7 Bolmenturen

D14. Nio hojar, tio pers. Anders Eriksson som är dagens turledare har ingen sweeper, så vi erbjuder våra tjänster. Det ska bli trevligt att få använda våra orange västar, köra sist i kortegen och se till att gruppen hålls samlad.

Idag kör vi inte enligt danska modellen, då vi är för få, utan vi kör i en så kallad sluten grupp. Alla får hålla koll på varandra i backspegeln. I och med att vi ska köra sist behöver vi själva bara ha koll framåt.

Nu kör vi på grus. Det är mysigt att vara ute i naturen. De få människor vi möter vinkar alla till oss. Roligt. Gröna

ormbunkar och blåbärsris kantar vägarna. Röda stugor med nyklippta gräsmattor. En stackars cyklist (utan motor) kämpar sig upp för en backe och hälsar på oss på motorcyklisternas sätt. Han måste vara en kamouflerad mc-förare.

Vissa grusvägar är jobbiga med rullgrus. ”Sitt still i båten”, säger jag till mig själv. Jag är lite nervös, men Mats tycker dock att det är helt OK underlag att köra på. Det ska bli skönt att få slappa en stund på Sussies café där vi nu ska äta lunch.

”Livet är för kort för att inte unna sig en lång fika” står det på alla servitrisernas och servitörernas t-shirtar. Det gillar

jag! Jag hade gärna stannat ännu längre i deras trädgård där vi intar lunch, men när alla har ätit upp och en timme som har känts som fem minuter har gått är det dags för oss att köra vidare.

Det blir ytterligare ett par timmar på både asfalts- och grusvägar. På ett långt avsnitt på grus stannar en av våra deltagare vid väggkanten. Mats stannar och jag hoppar av. Vår deltagare berättar att han har fått kramp i handleden och har svårt att gasa. Det räcker dock att stanna en liten stund för att få rätt på handen så vi kan köra vidare. Vi hinner inte så långt, för vid ett vägskäl har de fyra hojarna framför oss också stannat. Däremot finns det ingen som har stannat och visar vägen så de tvekar vilken väg vi ska ta. Mats säger att vi kan köra rakt fram då vägen leder till en större väg längre fram och det är förmodligen dit vi ska.

Det var rätt val. Anders med resten av truppen väntar på oss vid ett stoppmärke.

På ett ställe släpper bakdäcket och vi kasar. Jag tror att vi ska trilla. Sin vana trogen svär Mats en harang med välvalda svordomar och styr hojen på rätt köl igen. Vi klarade oss, men jag fick en adrenalinkick. Jag undrar fortfarande ibland om jag är riktigt klok att åka motorcykel, men det är så roligt så vad ska jag göra? Jag kan inte vara rädd hela tiden att det ska hända oss något.

Turen avslutas vid Bredaredssjön. Det har varit en skön tur och eftersom vi nu är öster om Halmstad har vi bara cirka en och en halv timme hem. Efter att ha hälsat alla deltagare hejdå tar vi motorvägen för jag är trött och orkar inte med fler äventyr.

Samlade bilder och filmer från turen finns att beskåda här:

Foto: info@ceciletj.se

3/8 Johannamuseet

Philip och Ola står utanför Claessons och hälsar oss välkomna. Philip ska leda turen för D15 idag, och Ola ska ”sweepa”, alltså köra sist i kortegen. Vi har inte sett Philip sedan årsträffen i Stockholm förra året. Det är exakt ett år sedan, men det känns som att det var igår vi sågs senast.

Inne på Claessons bjuds vi på frukost av Lena. Vid tio-tiden samlar Philip oss deltagare vid hojarna för en genomgång om dagens tur och vi kör iväg i samlad trupp tio minuter senare.

Vi är nio hojar och 10 personer. Jag är som vanligt enda kvinnan och enda passageraren. Återigen känner jag mig som en drottning med min livgarde. Vi kör i en sluten grupp och nu placerar vi oss före sweepern. Vi är näst sist och jag ser hela kortegen framför mig. Det blir bra när jag ska filma.

I Rinkaby fastnar vi, de tre sista i kortegen, vid ett stoppmärke på grund av trafiken, så att gruppen delar på sig. Men när vi kommer över ser vi att Philip inväntar oss så att vi kan fortsätta köra i samlad trupp.

Solen skiner. Det blåser lite, men temperaturen har nu kommit upp till 23°C. Härligt. Vi kör över Helge å där vattnet glittrar i solskenet. Vittskövle slott, Statargården, Degeberga. Paus i Forsakar. Gaddaröd – vi kör förbi korvagnen där vi har köpt viltkorv ett par gånger. Nu stannar vi inte, men jag hinner precis knäppa en bild.

Hörröd. Smal kurvig väg genom en bokskog. Agusa. Blandskog. I en korsning kör vi rakt fram förbi grusvägen som leder till Christinehofs slott. Kör mot Andrarum. Lövestad by. Förbi vetefält där de mogna axhuvuden böjer sig i solskenet. Förbi rågfält som gyllene mjuka päls. Förbi hagar med betande hästar. Förbi ängar med betande svarta kor. Genom småbyar utan namnskyltar. Förbi skördade sädesfält vars klippta stjälkar ligger kvar i prydliga gyllene rader som väntar på att rullas ihop till höbalar.

Genom Tolånga och slutligen Sjöbo där vi stannar för att äta lunch på gästgiveriet. Alla tar kalvköttet, utom jag. Jag väljer det vegetariska alternativet. Jag får väl utmärka mig på något sätt. Jag blir faktiskt serverad först och personalen är supertrevlig. Det blir en väldigt god lunch men jag orkar inte äta upp. Tur att jag kan be om att få ta hem resten av maten. En av servitriserna kommer med en aluminiumlåda till mig. Även om jag är mätt måste jag få smaka deras efterrätt. Vid salladsbuffén står en chokladkaka med hallonröra. Den är gudomligt god. Kan man be om en doggybag för efterrätten också måntro?

Innan vi kör iväg tvingar jag på dagens deltagare en gruppbild på trappan utanför gästgiveriet så att vi har ett fint minne. Jag tar också en selfie med dem så att jag får vara med på en hörna, eller rättare sagt mitt på bilden.

På en häck utanför Sjöbo står det målat i stora lysande neonrosa färg: ”NYGIFTA TUTA”. Jag pekar på häcken för Mats som tutar.

Nu ska vi till Johannamuseet. Solen har försvunnit men det är ändå lika fint att köra på dessa kurviga vägar kantade av bokskog. Passerar Sövde-sjön. Det är gott om folk på stranden. Philip kör lugnt, håller hastigheten och ser alltid till att gruppen hålls ihop. Vi kommer upp på en höjd och på andra sidan öppnar sig landskapet i en vidunderlig utsikt under oss. Jag blir andfädd och glömmet allt.

Framme vid Johannamuseet. Det står ”Glöm inte tvättklämman” på insidan av ytterdörren. Vad menar de med det?

Det ska snart visa sig att vår biljett är en tvättklämma att sätta fast på kläderna under museibesöket och vi får såklart inte glömma att lämna tillbaka den när vi lämnar museet. Johannamuseet är i grunden en mans verk. Manfred Almqvist, en självlärd bilreparatör, samlade allt själv informerar oss hans son som ger oss en kort introduktion om museet. Allt är hittat i Sverige. Manfred fick varsamt renovera allt

som fortfarande är i fungerande skick. Vi får till och med höra de två mekaniska orkestrar som står utställda på museet. Den ena är byggd för att höras på 2 km:s avstånd. Vi tillfrågas om vi vill ta på oss hörselkåpor innan musikorkestern startas. Jag väljer att ta på mig en hörselkåpa eftersom jag ska stå ganska nära och filma. Det gjorde jag nog rätt i, för jag hör ändå väldigt bra genom hörselkåpan.

Johannamuseet är Skånes största privata museum och har ett brett register av föremål som visar den tekniska utvecklingen under 1900-talet, samt vardagliga ting som användes i hemmen, i lantbruk, i företag och butiker samt på arbetsplatser.

Det är många bilar som har passerat Manfreds tekniska händer. Bland annat ett par T-Fordar från början av 1900-talet, en Cabriolet från 1935, en Victoriavagn från sekelskiftet 1800-1900 och en Volvo likbil från 1931. Några av bilarna har varit med i filmer.

Det kända humorparet, Hasse och Tage, som köpte en gård utanför Tomelilla blev rekommenderade att åka till Johannamuseet när de behövde rekvisita till sina filmer. ”Det ni inte hittar här är inte värt att leta” sade man till dem. Till filmerna ”Picassos äventyr”, och ”Den enfaldige mördaren” fick de låna bilar från museet.

Selma Lagerlöf, den första svensk att få nobelpriset i litteratur och den första kvinnan att bli ledamot i Svenska Akademien har fått en egen hörna på museet. När hon var 27 år gammal började hon arbeta som lärarinna i Landskrona. Där arbetade hon i tio år mellan åren 1885-1995 och debuterade som författare med Gösta Berlings saga 1891.

Nils Holgerssons underbara resa genom Sverige utkommer 1906-1907 och är ett beställningsverk för folkskolan. Med hjälp av en berättelse får nu barnen lära sig om Sveriges geografi.

På en av panelerna citeras Selma Lagerlöf: ”...om en vill bli författarinna, så får en lov att vara tacksam och glad för allt som händer en. En får vara nöjd, också om en skulle råka ut för sådant som är tråkigt och svårt, för annars skulle en inte längre fram kunna beskriva hur det känns att vara olycklig.”

Jag är faktiskt glad och tacksam för allt som händer mig, för utan det skulle jag ju inte ha något att berätta för dig.

Ovanför den lilla utställningen om Selma Lagerlöf hänger en skylt ”Konditor Cecil”. Efter lite redigering, om man lägger till dels en akut accent på första e:et, dels ett e på slutet, skulle jag kunna använda skylten själv. Jag längtar efter att äta något gott hembakat.

Något hembakat blir det inte än, men vi kan få en god bakelse på museets café för att smälta alla intryck. Det har blivit så många intryck på museet att jag inte orkar redogöra mer här. Jag rekommenderar dig ett besök dit i stället. Det kommer du inte att ångra.

Efter museibesöket halveras gruppen då fem deltagare lämnar gruppen och kör själva hemåt. Det blir bara fyra hojar kvar som kör tillbaka mot Bromölla. Efter cirka 45 minuters körning tar vi en sista bensträckare på Verkasjöns parkering öster om Brösarp. Nu bjuder jag på mina hembakade kakaofyllda bullar och plockar några vilda hallon i en buske vid väggkanten.

Lennart väljer att avvika därifrån så att det slutligen bara är vi som följer Philip tillbaka till Bromölla, följda av Ola. Mitt livgarde har verkligen krympt, men jag har en hoj framför och en hoj bakom; det räcker.

Det har varit en riktigt skön tur. Tack Philip och Ola för dagens mycket trevliga och lärorika utflykt.

Samlade bilder och filmer från turen finns att beskåda här:

Foto: info@ceciletj.se

7/9 Halland- och Skånetur

Kl.10, 23°C – Samling med D14 i Snapparp, nordväst om Laholm. 12 motorcyklar, 13 deltagare, varav en späтта. Jag gör inga liknelser till Jesus och hans tolv lärjungar, men det är bättre än att säga att 13 deltagare bringar otur. Det tror man i Frankrike om man är vidskeplig. Jag tror snarare att vi kommer få en mycket fin tur.

Dagens turligare är Håkan du Rietz och Per-Olov Sörling agerar sweeper. Vi kör i samlad trupp. Håkan kör lugnt och

håller ett lagom tempo så att jag hinner njuta av omgivningarna.

Tre rådjur stående på en åker. Svävande glador över en annan. Röda och gula tennisbollstora äpplen liggande på gräsmattorna. Slingrande skogkantade vägar i det halländska landskapet. Härligt doftande rosa klöverblommor. Höstliknande färger som naturen börja klä sig i.

Vi gör en konst-paus vid Hjørneredssjöarna. Vid den stengiga strandkanten hänger en konstinstallation i svartvitt.

Foto: info@ceciletj.se

Verket är en del av kulturprojektet "Förändras, försvinna, förundra" som undersöker hur olika platser i Laholms kommun har förändrats över tid.

Nästa stopp blir vid Floalt MC:s klubbstuga där Jörgen Svensson visar oss runt. Han ber mig att boka sista lördagen i april då Lagarallyt kommer att gå av stapeln.

Vi kör vidare in i norra Skåne på en berg- och dalbaneliknande väg, faktiskt samma väg som vi tog för att ta oss upp till Halland i morse, men nu kommer vi in norrifrån och får en underbar utsikt över sjöarna Rössjön och Västersjön och kör sedan mellan dem nere i dalen. Vattnet är i uppror. Det blåser mer nu än i morse, vågorna är större. Men lufttemperaturen blir bara varmare och varmare; nu visar termometern 25°C.

Plötsligt saktar Håkan ner för att nästan stanna helt. Vi har fyra hojar framför oss så jag förstår inte riktigt anledningen till Håkans plötsliga tvärnit. Men när vi närmar oss i krypfart springer tre hjortar över vägen rakt framför Håkans hoj.

Vi återhämtar oss från våra emotioner med lunch på Ängelholms golfrestaurang. Vi som har beställt hamburgare med pulled pork får vår maträtt serverad först. Det dröjer dock en bra stund innan de andra som har beställt en vanlig högreghamburgare får sin serverad. För Henrik är det ännu mer olyckligt. Jag hinner äta upp min mat (och jag äter långsamt) innan han slutligen blir serverad sin pytt i panna. Men vi stressar inte med lunchen. Alla hinner äta i lugn och ro innan vi kör vidare.

På parkeringen till golfklubben har temperaturen stigit till 27°C men ska inte sluta där. Det är härligt att kunna åka i mina KNOX-kläder. Vi kör parallellt med kusten och kan skönja Kullaberg som reser sig disigt i horisonten. Temperaturen fortsätter stiga, 28°C, 29°C, 29,5°C, och vi med den för att kunna göra ett stopp på en höjd längs vägen där vi har en bedårande utsikt över Laholmbukten.

I Laholm avslutar vi sedan turen, som har varit en mycket fin tur. Tack D14 för detta mycket trevliga återseende.

Samlade bilder och filmer från turen finns att beskåda här:

Tack BMW MC-klubben för 2024. Det har varit ett riktigt fint år! Stort tack till dig som läser mina texter och kommer med glada tillrop till mig. Ha ett gott slut på året och ett riktigt gott nytt år!

Med varma hälsningar; Cécile (alias Spättan)

Fler bilder finns att beskåda på BMW MC-klubbens hemsida (<https://www.bmwklubben.se/gallerier>):

D14 Tur i Halland

D14 Bolmenturen

D15 Johannamuséet

D14 Halland- och Skånetur

FÖLJ MED PÅ NÅGON AV VÅRA RESOR OCH UPPLIV ETT STORSLAGET ÄVENTYR TILLSAMMANS MED LIKASINNADE!

För information, intresseanmälan, nyhetsbrev - se vår hemsida:

WWW.ERICSSONS-MOTORCYCLETOURS.SE

tomas@ericssons-motorcycletours.se | Tel: +46 70 608 99 11

Anti-rak-utbildning 2025

Text: Mats Jönsson

För er som kanske tycker att avgiften för anti-rak-utbildningen som presenterades i förra numret av Bumsen (Bumsen 4.24) är hög vill jag här göra en pris-jämförelse med SMC:s utbildningar.

Då jag inte har aktuella priser på SMC:s utbildningar använder jag de summor som jag själv fick betala när jag gick kurserna (KNIX och BKK) 2023. Då det ingår lunch o kaffe på SMC:s utbildningar men inte på Anti-rak-utbildningen drar jag av 150 kr på SMC:s kurspris.

KNIX kostade 900 kronor och med avdrag på 150 kronor för lunch o kaffe blir det 750 kronor. Vad får du för dessa kronor då? Jo, du får en effektiv körtid på 75 min (1 timme och 15 minuter) och lika lång tid med teori/feedback. Det är en total kurstid på 3 timmar. Priset för en KNIX-kurs blir då 250 kr/h.

BKK kostade 1 990 kronor per dag, och den är på 4 dagar vilket ger en totalkostnad på 7 960 kronor. Med avdrag för lunch och kaffe på 600 kronor (150 kronor x 4 dagar) blir kostnaden för BKK 7 900 kronor. Vad får du för dessa pengar på en BKK-kurs då? Jo, 6 körpass à 15 minuter och 5 stycken feedback à 15 minuter och 6 teorigenomgångar à 15 minuter per dag. Det ger per dag: 90 minuters effektiv körtid och 165 minuters feedback och teori (= 2 timmar och 45 minuter).

Totalt för alla 4 dagar blir det 360 minuters (= 6 timmar) effektiv körtid och 11 timmars feedback och teori. På dessa 4 dagar blir det 17 timmar utbildning vilket ger ett timpris på 465 kr.

Anti-rak-kursen räknar jag på en valutakurs där 1 € = 11,40 SEK (aktuell kurs när jag skrev artikeln). 3-dagarskursen börjar med 2 timmar teori, dag 1. Därefter blir det 5 timmars körning. Dag 2 består av 7 timmars körning och dag 3 består av 6 timmars körning. Detta ger totalt 2 timmar teori och 18 timmar körning/praktik. Kursavgiften är 600€ (cirka 6 870 kr) till detta tillkommer kostnaden för instruktörens resekostnader som skall fördelas på 8 kursdeltagare. Mellan tummen och pekfingeret kostar flyget (returbiljett) cirka 3 500 kronor och hotellet (7 nätter à 1 300 kronor) 9 100 kronor. Det blir 1 575 kronor per kursdeltagare. Detta ger 6 870 + 1 575 = 8 445 kronor/kursdeltagare. Timpriset för denna kurs blir då 422 kronor. Det som kan tillkomma och som jag i dagsläget inte har någon pris på i skrivande stund är eventuell markhyra.

Så timpriset för respektive kurs är:

KNIX: 250 kr/timme

BKK: 465 kr/timme

Anti-rak: 422 kr/timme.

Mest praktik får du på Anti-rak-kursen, 90% mot KNIX: 50% och BKK: endast 54%. Så räknar man endast prak-

tiktiden, vilket man kanske gör om man har gått kursen tidigare, blir kostnaden för respektive kurs enligt följande:

KNIX: 500 kr/timme

BKK: 1 317 kr/timme

Anti-rak: 469 kr/timme

Observera att Clément tar max fyra kursdeltagare per kurstillfälle vilket gör att du som kursdeltagare får mycket uppmärksamhet under kursens gång.

Kursen riktar sig till alla oavsett om du övningskör eller anser dig vara en rutinerad förare med många mil bakom styret. Varför inte utmana dig själv genom att anmäla dig till denna kurs och utveckla dig själv som förare. Kör du med passagerare? Ta med dig honom/henne och gör övningarna med passagerare. Det är mycket lärorikt och utvecklande för båda två.

Ni kan se bilder och filmer här på mig och de andra kursdeltagarna när jag själv gick kursen tidigare i år nere i Metz:

Och läsa om den i Bumsen 4.24.

Jag har startat en tråd i klubbens forum (*Anti-rak-utbildning 2025*) om denna utbildning där ni kan ställa frågor och diskutera anti-rak-kursen. Vill ni anmäla ert intresse gör ni det direkt till mig på mejl (*se mejl-adressen nedan*).

Ni kan även kontakta mig på:

e-post: mats@fotomats.se

Tfn. (kvällstid) 070-265 33 63

Observera att det krävs minst 8 kursdeltagare för att jag skall kunna "sjösätta" detta projekt.

PS. Jag ser att Clément har sänkt priset på sin utbildning med €30 vilket gör att vi kanske kan få ett lägre pris än det som jag har räknat på här ovan. DS.